

अङ्गुशदिना १ आकर्षणे । “अङ्गुशं शीवमित्याह-
रानामुपधारणे । आनास्य फलितां शाखां पक्वं पक्वं प्र-
यातयेत्” १४० । २ सम्यक्चिन्तने च । युच् । उपधारणा
योगाङ्गे चित्तस्य एकविधये स्थापनार्थव्यापारभेदे स्त्री ।

उपधावन न० उप+धाव-ल्युट् । १ उपसरणे २ ध्वनुचिन्तने

उपधि पु० उप+धा-भावे क्ति । अन्यथास्थितस्य उक्तोऽ-
न्यथा प्रकाशनरूपे व्यापारे । “योगाधमनविक्रीतो योगदा-
नप्रतिपद्मम् । यत्र बाह्यपधिं पश्येत् तत्सर्वं विनिवर्त्त-
येत्” मनुः २४७ अमरः “अरिषु हि विजयार्थिनः कितौ याः
विदधति सोपधिं सन्निदूषणानि” किरा० । “बलोपधि-
विनिर्दृष्टान् व्यङ्गारान् निवर्त्तयेत्” या० सूत्रौ दोष-
कल्पायां पाठः । उपधिश्चलमिति श्रुत्वा बलोपा-
धीति” मिता० पाठः उपधिर्भावादिरिति व्याख्यातञ्च ।
“बलोपधितम्” या० सूत्र० । “पणं वितथमास्याय
सर्वैरुपधिनां कृतम्” भा० अ० २७७० । “सूत्रा चैवोपधि-
कृतं मातृदास्यं निमित्ततः” २४ अ० । आधारे कि । १२ य-
ज्जे म० । उपधिना कृतेन जीवन्ति ठक् । औपधिक
भवादिदर्शनेन वनोपजीविनि “उक्तोक्तौपधिका वञ्च-
काः कितवास्तथा” मनुः औपधिका ये भवादिदर्शनादि-
नाचनमुपजीवन्तीति कुल्ल० । उपधिका इति पाठोऽनाकरः

पधूपित पु० उप+धूप-क्त । १ स्त्रियो २ सन्नापयुते लि० ।

उपधूमित लि० धूमोजातोऽस्य तारका० इतच् दाहकायोगात्
अहं धूमितं प्रा० स० । १ जातधूमे (धोकोयान) यात्रादौ
वर्जनीये ज्योतिषोक्ते सूर्यगन्तव्यदिग्भागे स्त्री “दग्धा
दिगैन्द्री ज्वलिता दिगैश्चुपधूमिता चानलदिक् प्रभाते
प्रयत्नेमेवं प्रहराटकोन क्रमाद्दिशोऽष्टौ सविता क्रमेत ।
दग्धा दिगुक्ता दिनमाद्युक्ता विवस्वदाप्रा भवति प्रदीप्रा ।
संधूमिता यां सविता प्रयाता येषा दिगन्ताः खलु पञ्च-
यान्ताः” पयू० वसन्तराजः । तद्दिदर्शनचक्रं यथा ।

दग्धा दीप्रा उपधूमिता ५ यान्ताः

१ यामे	शैशी	पूर्वा	आग्नेयी	यास्यादिशैश्यान्ताः
२ यामे	पूर्वा	आग्नेयी	यास्या	नैर्ऋत्यादीशान्ताः
३ यामे	आग्नेयी	यास्या	नैर्ऋती	पश्चिमादिपूर्वाः
४ यामे	यास्या	नैर्ऋती	वायवी	वायव्यादिवज्रिदिगन्ताः
५ यामे	नैर्ऋती	पश्चिमा	वायवी	शैश्यादिवायव्यान्ताः
६ यामे	पश्चिमा	वायवी	उत्तरा	रैशादिनैर्ऋत्यान्ताः
७ यामे	वायवी	उत्तरा	शैशी	पूर्वादिपश्चिमान्ताः
८ यामे	उत्तरा	शैशी	पूर्वा	आग्नेयादिवायव्यान्ताः

तत्र प्रहरभेदेन दग्धादितिके न गच्छेत् यान्तासु पञ्च-
सु गच्छेत् । एवं प्रधूमिता संधूमितादयोऽप्यत्र ।

उपधृति स्त्री उप+धृ-क्तिन् । १ उपधारणे २ किरणं हेम० ।

उपधेय लि० उप+धा-यत् । मन्त्रभेदेन स्थापनीये इदकादौ
“वयःशब्दवन्मन्त्रोपधेयास्त्रिदकासु” सि० कौ० ।

उपध्यान पु० उः उपधृः पञ्च ध्यायतेऽनेन उप+ध्या-करणे
ल्युट् । ओष्ठे “तालव्या ओष्ठजावपू” “उपध्यानीयाना-
मोष्ठौ” सि० कौ० उक्तेः तस्य उपधृपयोश्चरस्यान-
त्वात्तत्वात्वम् । उपध्यान इति केचिदाहुः ।

उपध्यानीय पु० उपाध्याने ओष्ठे भवः ङ । पफपदे विसर्ग-
स्थानिके गजकुम्भाकृतितया लेखनीये वर्षभेदे उपध्यान-
शब्दे उदा० । उपाध्यानीय इति केचिदाहुः ।

उपध्वस्त लि० उप+ध्वनुष-क्त । १ नटे २ मिश्रिते च । “कृष्ण-
पोषा आग्नेया बभूवः सौम्याः उपध्वस्ताः सावित्रा वत्स-
तर्वः” यजु० २४, २४ उपध्वंसनमधःपतनम्” वेददी० “एत-
द्वास्यै रूपतममिवेति रोहिणी ह त्वेवोपध्वस्ता” शत० ब्रा०
४, ५, ८, २ । “सहस्रदक्षिणे तिरात्वे प्रतिविभज्य नयन्
रोहिणीमुपध्वस्ताम्” कात्या० ११, ४, १५ । “उपध्वस्तां
मिश्रिताम्” संप्रहृष्टिः ।

उपनक्षत्र न० उपगतं नक्षत्रम् अत्या० स० । अश्विन्यादि-
सप्तविंशतिनक्षत्राणां प्रत्येकं सप्तविंशत्यानुगतेषु ७२६
संख्यातेषु राशिचक्रस्थेषु तारकभेदेषु । “तानि वा ए-
तानि सप्तविंशतिः, नक्षत्राणि सप्तविंशतिः, सप्तविंशतिर्होप
नक्षत्राण्येकैकं नक्षत्रमनुपतिष्ठन्ते तानि च सप्त यतानि
विंशतिश्चाधि” शत० ब्रा० १०, ५, ४, ५ । अत्राधीत्य-
नेन नक्षत्राधिकत्वं गम्यते सप्तविंशत्या सप्तविंशतिगुणने
७२६ संख्यासम्भवात् नृत्तौ स्पष्टाक्षरेण तथालुक्तिस्तु इद-
कानां ७२० संख्यकत्वात्तत्संख्यासाम्यसम्पादनार्थेति बोध्यम्

उपनख न० उपगतमधिष्ठानतया नखं नखमांसम् अत्या०
स० । सुश्रुतोक्तेषु चतुश्चत्वारिंशत्पञ्चदशेभ्यः चिप्यास्थे
रोगभेदे । तल्लक्षणं तु तलोक्तं “नखमांसमधिष्ठाय पित्तं
यातश्च वेदनाम् । करोति दाहपाकौ च तं व्याधिं चिप्प-
मादिशेत् । तदेव क्षतरोगास्थं तवोपनखमित्यपि” ।

उपनत लि० उप+न-क्त । १ नखे ‘शौरेः प्रतापोपनतै-
रितस्ततः’ माघः २ उपगते च “अचिरोपनतां स मेदि-
नीम्” रघुः । १ उपस्थिते च हेम० ।

उपनति स्त्री उप+नम-भावे क्तिन् । १ नमने २ उपगमे
३ उपस्थितौ आधारे क्तिन् । उपनत्ताधारे ‘मांसं स उप-